

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Petro Scholastico. 310.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

functus est, nisi verum & grauem ac moderatum statum in seipso retineat, iudicij flammis addicetur. Vt enim necessitate quadam æstas veri succedit: ad eundem etiam modum post lenitatem & patientiam iudicium omnino veniet.

Martyrio Presbytero. 309.

Si illud tibi studio est, vir optime, vt, quæ abs te cum virtute geruntur, magna esse videantur, ne sublimiter ac magnifice de te sentias, ac tum ampliora ea deddes. Ne te fecisse existimes: ac tum maiorem splendorem consequeris. Nam si peccator, id se, quod est, esse iudicans, iustus efficitur (quemadmodum Publicano cōtigit) quid tandem afferri potest, quin iustus peccatorem se esse existimans, maiorem hinc venerationem gloriámque sibi compareret. Si candida peccati agnitio coronam peccatori attulit (non enim per animi summisionem, sed veritate ductus, hoc dicebat) quid causæ est, quamobrem humilitas iusto sexcentas coronas non necdat?

Petro Scholastico. 310.

Plerique mortaliū (neque enim omnes accusare fas est) mala quidem etiam sine cuiusquam disciplina faciunt, bona autem adhibito quoque magistro nō intelligunt: atque ea quæ pœnam & cruciatum spirant, sua sponte agere non intermittunt, quæ autem coronas acceperunt, ne coacti quidem admistrant: atque illa, tametsi persæpe ne exempla quidem vlla habeant, pariunt, hæc autem, etiam exemplis ante oculos propositis, improbent, nedum imitentur. Quam ob causam hæc scribam, fortasse non ignoras: nempe quia Zosimi & Maronis vitas comicum in modū proficidisti.

Danieli Presbytero. 311.

Sapiens Presbyter Eustathius, qui, pro diuino suo in improbos odio, etiam idem sibi cum impuro & seclerato, vt nosti,

τῶν ἀμαρτημάτων ἀπαλλαγείς, εἰ μὴ ἐαρινὴν καὶ βελήκην χατάρασιν ἐν ἑαυτῷ φυλάξῃ, τὰ πλεῖστα κρίσεως ὡδωδθήσεται. ὡσαύτως γὰρ ἀναγκη πνὶ μετὰ τὸ ἔαρ τὸ θέρος, ἔτω καὶ μετὰ τὴν ἀρξικακίαν ἢ κρίσις πάπτως ὅπιφοιτήσῃ.

Μαρτυρίῳ πρεσβυτέρῳ. τθ.

Εἰ βύλει, ὠβέλπτε, μετὰ δὲ ἔξαι τὰ σαυτῷ χατορθώματα, μὴ μέγα φρόνει, καὶ τότε ταῦτα μέζονα σποφαίνεις. μὴ νομίσης πεπιπικέαι, καὶ τότε λαμπερότερος ἔσῃ. εἰ γὰρ ὁ ἀμαρτωλὸς νομίζῃ εἰ αὐτῷ ὅσα ἔσθι, διχῆρος γίνεται ὡσαύτως οὐδὲ ὁ τελώνης, ὁ διχῆρος ἀμαρτωλῶν ἑαυτὸν ἠγρούμενος πῶς ἔσμενότερος εἴη, καὶ εὐκλέστερος. εἰ εὐγνωμοσύνην σφραγιον ἀμαρτωλῶν ἠέργηκε. ἔδῃ γὰρ ταπεινοφροσύνῃ, ἀλλ' ἀληθεύω. ἔλεγε, ταπεινοφροσύνην διχῆρος πῶς ἔμμελεις πλεῖστε σφραγίσει.

Πέτρῳ χολαστικῷ. πθ.

Πολλοὶ ἰδοὺ ἀνθρώπων. πάντα γὰρ ἀπᾶσθαι ἔχουσιν. τὰ ἰδοὺ κακὰ καὶ μὴ μαθόντες δοῦσι, τὰ δὲ ἀγαθὰ εἰδὲ διδασκόμενοι σιωποῦσιν. ἀλλὰ τὰ ἰδοὺ πῶς μωρίας πνέουσα ἀφ' ἑαυτῶν ποιοῦτες. Δὲ τελῶσι. τὰ δὲ σφάσαν πρῶτα, ἔδῃ ἀναγκασθῶμεν. Δὲ σφάσονται καὶ ἄνα ἰδοὺ μὴδὲ ὡδωδ εἴγματα πολλὰ καὶ ἔχουσι τίτλους. ταῦτα δὲ καὶ ὡδωδ εἴγματα ὄντες ὡδωδ χαράσονται. ποσὸν ἀπέχουσι τὰ μμῶσθαι. τὸ χάειν δὲ ταῦτα χαράσονται. τὸ γὰρ ἀγνοεῖς. ὅτι Ζωσίμου καὶ Μάρωνος τὸς βίαις ἐκαμάδισας.

Δανιὴλ πρεσβυτέρῳ. πθ.

Ὁ σοφὸς Εὐστάθιος ὁ πρεσβύτερος, ὁ ὑπὸ θείαις μισοπονηταῖς, καὶ ὅτι τῇ ὀμωμύῃ τῷ ἀγαθῷ, ὡς οἶδα, Εὐστάθιος